

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Základní škola a mateřská škola KLAS s.r.o.**, se sídlem Školní náměstí 37, Pardubice, zast. JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Malé náměstí 124, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2017, č. j. MSMT-7348/2017-4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 1. 2018, č. j. 52 A 73/2017 - 113,

t a k t o :

Věc se postupuje k rozhodnutí rozšířenému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým bylo podle § 78 odst. 1 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušeno shora uvedené rozhodnutí stěžovatele a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

I. Dosavadní průběh řízení

[2] Žalobkyně požádala o zvýšení dotace podle § 5 zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dotací“). Krajský úřad Pardubického kraje rozhodnutím ze dne 10. 2. 2017, č. j. KrÚ 12277/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), její žádosti nevyhověl a smlouvu o zvýšení dotace se rozhodl neuzavřít, jelikož v posledním protokolu o kontrole bylo Českou školní inspekcí zjištěno závažné porušení právních předpisů. Rozhodnutím stěžovatele bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání žalobkyně zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

[3] Podle § 5 odst. 1 zákona o poskytování dotací krajský úřad a právnická osoba podle § 1 odst. 1 věty první zákona o poskytování dotací (dále jen „soukromá škola“) uzavřou veřejnoprávní smlouvu o zvýšení dotace, jsou-li splněny zákonné podmínky, tedy (vedle jiného) pokud *v posledním protokolu o kontrole Českou školní inspekcí nebylo zjištěno závažné porušení platných právních předpisů* [§ 5 odst. 3 písm. b) zákona o poskytování dotací].

[4] Krajský soud dospěl k závěru, že je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění. V této souvislosti předně zdůraznil, že neuzavření veřejnoprávní smlouvy je spojeno se *závažným* (nikoli jakýmkoliv) porušením právních předpisů.

[5] Tím, že tři pedagogičtí pracovníci neměli předepsané vzdělání a nebyli tudíž kvalifikováni pro výkon pedagogické činnosti, porušila žalobkyně právní předpisy. Stěžovatel se však dostatečně nezabýval jeho závažností. Předně nevyložil neurčitý právní pojem *závažné porušení platných právních předpisů* (rozsudky ze dne 20. 10. 2004, č. j. 1 As 10/2003 - 58, č. 896/2006 Sb. NSS; a ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 As 20/2005 - 83). Zároveň nevycházel z konkrétních skutkových zjištění, jen obecně konstatoval, že se jedná o porušení závažné; nezohlednil účel, který zákon sleduje. Konkrétně se nezabýval reálnými dopady nedostatečné kvalifikace pedagogických pracovníků, např. jejím vlivem na kvalitu výuky. Nemohl ani odmítnout zabývat se skutkovými výhradami žalobkyně uvedenými v odvolání s tím, že je měla uplatnit v námitkách proti protokolu České školní inspekce, neboť závažnost porušení je povinen posoudit a protokol je pouze podkladem jeho rozhodnutí.

[6] Podobně žalobkyně porušila právní předpisy tím, že její ředitel nevykonával přímou pedagogickou činnost [k čemuž je povinen podle § 2 odst. 1 a § 2 odst. 2 písm. j) zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byť její povinný rozsah právní předpisy nestanoví] a pro její výkon ani neměl potřebnou kvalifikaci. Ani v tomto případě se však stěžovatel dostatečně nezabýval závažností tohoto porušení. Odkaz na odpovědnost ředitele za pedagogickou úroveň vzdělávání nepostačuje, jelikož stěžovatel nezkoumal, zda žalobkyně nezajišťuje odborné vedení pedagogického personálu jiným způsobem (např. prostřednictvím zástupkyně ředitele). Ostatně i ředitel větší veřejné střední školy (s více než 17 třídami) je spíše manažer, jelikož je povinen vyučovat jen velmi omezeně (2 hodiny týdně).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[7] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu v celém rozsahu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., navrhl jeho zrušení a vrácení věci soudu k dalšímu řízení.

[8] Správní orgány dostatečně odůvodnily, proč porušení právních předpisů spočívající v nesplnění předpokladů pro pedagogické pracovníky [§ 3 odst. 1 písm. b) a e) zákona o pedagogických pracovnících] a pro výkon funkce ředitele školy (§ 5 odst. 1 zákona o pedagogických pracovnících) považují za závažná (stěžovatel oproti prvostupňovému správnímu orgánu dvě jiná porušení právních předpisů za závažná nepovažoval). Závažnost porušení vyhodnotily a své závěry vysvětlily. Vypořádaly se i s námitkami žalobkyně.

[9] Správní orgány musí vycházet z kontrolních závěrů České školní inspekce, které mohla žalobkyně zpochybnit námitkami proti protokolu o kontrole, což však neučinila. Nedostatečná kvalifikace pedagogických pracovníků je sama o sobě tak zásadním nedostatkem, že vliv na kvalitu výuky není třeba zkoumat. Obdobně platí i ve vztahu k řediteli školy, který je vedoucím pedagogickým pracovníkem.

[10] V doplnění kasační stížnosti upozornil na rozpor v judikatuře NSS. Podle rozsudku ze dne 25. 10. 2017, č. j. 2 Afs 245/2016 - 43, č. 3692/2018 Sb. NSS (dále jen „rozsudek ve věci *Škola U Potůček*“) správní orgán v případě neuzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí (zvýšení) dotace podle zákona o poskytování dotací soukromou školu (žadatele) pouze informuje

pokračování

o důvodech jejího neuzavření, aniž by vydal správní rozhodnutí. Případné rozhodnutí o odvolání proti takovéto „informaci“ je tudíž nicotné. Škola se může u soudu bránit v řízení o ochraně před nezákonným zásahem. Naproti tomu NSS v pozdějším rozsudku ze dne 7. 12. 2017, č. j. 10 Afs 270/2017 - 48 (dále jen „rozsudek ve věci *Škola KIDS Company Praha*“), nicotnost rozhodnutí odvolacího správního orgánu neshledal a napadený rozsudek bez dalšího věcně přezkoumal.

[11] Nejednotnost judikatury působí ve správní praxi značné obtíže. Postup v projednávané věci odpovídá praxi, podle níž krajské úřady v případě neuzavření veřejnoprávní smlouvy vydávají správní rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Na jeho obhajobu se postavil i veřejný ochránce práv [viz Zpráva o šetření ze dne 12. 5. 2014, sp. zn. 6329/2012/VOP/JHO (dále jen „zpráva o šetření“), a Závěrečné stanovisko ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. 6329/2012/VOP/JHO]. Doplnil, že poskytování dotací je výkonem přenesené působnosti kraje (hrazeny jsou z prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu) a na dotaci je při splnění zákonných podmínek právní nárok.

[12] Stěžovatel se z výše uvedených důvodů domnívá, že by věc měla být postoupena rozšířenému senátu. Ten by měl rozhodnout o tom, podle jakých pravidel se postupuje při posuzování žádosti o poskytnutí (zvýšení) dotace podle zákona o poskytování dotací, včetně toho, má-li správní orgán v případě nevyhovění žádosti vydat správní rozhodnutí (proti kterému je přípustné odvolání), anebo žadatele pouze informovat o neuzavření smlouvy.

[13] Žalobkyně navrhlá kasační stížnost zamítnout. Obě správní rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelná, jelikož neobsahují podrobnější odůvodnění intenzity porušení právních předpisů. Stěžovatel se vadu rozhodnutí snaží zhojit v soudním řízení, což však není přípustné. Ani v kasační stížnosti nově uvedené důvody však neobstojí, nadto z protokolu o kontrole ze dne 9. 3. 2017 plyne, že jedinou výtkou zůstává nevykonávání pedagogické činnosti ředitelem školy (pochybení spíše formální).

[14] K rozporu v judikatuře NSS uvedla, že by prohlášením rozhodnutí stěžovatele za nicotné bylo porušeno její právo na spravedlivý proces, neboť k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem jí již uplynula objektivní lhůta. Podle rozsudku ve věci *Škola U Potůčku* krajský úřad žadateli nevyhověl přípisem, v projednávané věci však vedl správní řízení a vydal rozhodnutí, proto jeho závěry na posuzovaný případ nedopadají. Postup správních orgánů odpovídal správní praxi i stanovisku veřejného ochránce práv. Jelikož zákon o poskytování dotací neupravuje postup, jakým má být žadatel o neposkytnutí dotace informován, nevylučuje ani, aby správní orgán vydal rozhodnutí ve správním řízení. Zároveň odkázala na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 11. 2019, č. j. 31 Af 32/2019 - 84, podle něhož není rozumný důvod bránit správní praxi, podle níž se o žádostech o poskytnutí (zvýšení) dotace vede správní řízení.

III. Důvody postoupení věci rozšířenému senátu

[15] Zákon o poskytování dotací upravuje poskytování dotací soukromým školám. Na základě žádosti o poskytnutí (zvýšení) dotace správní orgán (krajský úřad) posoudí splnění zákonných podmínek a v návaznosti na to uzavře smlouvu nebo informuje právnickou osobu o důvodech neuzavření smlouvy do 30 dnů od obdržení žádosti (§ 3 odst. 3 zákona o poskytování dotací).

[16] Z citovaného ustanovení plyne, že v případě vyhovění žádosti krajský úřad a soukromá škola uzavřou smlouvu o poskytnutí (zvýšení) dotace. Předkládající senát má za nesporné, že jde o nevolitelnou (není alternativou správního rozhodnutí) subordinální veřejnoprávní smlouvu

ve smyslu § 161 správního řádu (viz usnesení zvláštního senátu ze dne 21. 8. 2014, č. j. Konf 62/2012 - 49). V případě nevyhovění (odmítnutí) žádosti krajský úřad soukromou školu informuje o důvodech neuzavření smlouvy. Právě o povaze tohoto správního aktu a ruku v ruce s tím i o způsobu soudní ochrany proti němu panuje v judikatuře NSS rozpor, jehož vyřešení přísluší podle § 17 s. ř. s. rozšířenému senátu.

[17] K poskytnutí dotace v tomto případě dochází ve zcela specifické procesní situaci, a to uzavřením nevolitelné subordinační veřejnoprávní smlouvy. Neposkytnutí dotace má za následek neuzavření takové smlouvy, a proto odpověď na povahu odmítnutí dotace nelze bez dalšího nalézt ve stávající judikatuře rozšířeného senátu týkající se jak otázky oprávnění vydat na základě § 14e zákona o rozpočtových pravidel rozhodnutí, kterým se částka původně přiznané dotace definitivně snižuje, tak i otázky povahy územního souhlasu dle § 96 stavebního zákona (viz především usnesení ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015 - 48, č. 3579/2017 Sb. NSS, a naposledy usnesení ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43, č. 3931/2019 Sb. NSS).

[18] Podle rozsudku druhého senátu ve věci Škola U Potůčku krajský úřad v případě odmítnutí žádosti o dotaci soukromou školu pouze neformálně informuje o neuzavření smlouvy a o důvodech jejího neuzavření. Obrana ve správním soudnictví je tudíž možná pouze v řízení o ochraně před nezákonným zásahem. V této věci šlo o projednání žádosti o zvýšení dotace, přičemž věcně spornou byla ve správním i soudním řízení otázka splnění zákonné podmínky podle § 5 odst. 6 zákona o poskytování dotací. Krajský úřad přípisem označeným „Zamítnutí žádosti o zvýšení dotace na školní rok 2013/2014“ žadatelce sdělil, že žádost nepředložila v zákonném termínu a není možné jí zvýšení dotace poskytnout. Žadatelka podala odvolání. Odvolací správní orgán jej podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a napadené sdělení (podle jeho názoru rozhodnutí) potvrdil. Žadatelka podala žalobu proti rozhodnutí. Krajský soud ji věcně projednal a zamítl. Ke kasační stížnosti žadatelky druhý senát napadený rozsudek z úřední povinnosti zrušil a odvolací správní rozhodnutí prohlásil za nicotné, jelikož sdělení krajského úřadu nebylo rozhodnutím, proti němuž by byl opravný prostředek přípustný (viz odstavce 41 až 43).

[19] Při posouzení povahy odmítnutí žádosti o dotaci vyšel druhý senát z dřívější judikatury NSS, a to usnesení ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 133/2012 - 57, a rozsudku ze dne 9. 3. 2017, č. j. 1 As 292/2016 - 28, č. 3580/2017 Sb. NSS. Odmítnutí žádosti považoval za vyústění kontraktačního procesu: „*Žádost o uzavření smlouvy o poskytnutí dotace je třeba kvalifikovat jako nabídku k uzavření veřejnoprávní smlouvy dle § 163 odst. 1 správního řádu. Neuzavření veřejnoprávní smlouvy ze strany správního orgánu dle § 163 odst. 3 písm. c) správního řádu je třeba považovat za neakceptaci nabídky k uzavření veřejnoprávní smlouvy.*“ (viz odstavec 24 a rozsudek č. j. 1 As 292/2016 - 28, odstavec 32). Upozornil, že „*v situaci, kdy je rozhodnutí nabízeno veřejnoprávní smlouvou, nedochází k vydání správního rozhodnutí*“ (odstavec 27), a považoval „*za nelogické, a nadto komplikující již tak dosti komplexní právní úpravu, kdyby v případě poskytnutí dotace byla uzavřena veřejnoprávní smlouva ... a v případě neposkytnutí dotace by bylo vydáno rozhodnutí dle části druhé správního řádu*“ (odstavec 28). Uzavřel tedy, že „*samotný akt správního orgánu v podobě uzavření, respektive neuzavření dané dohody nelze, již díky jeho smluvní, tedy konsenzuální povaze, považovat za správní rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.*“ (viz odstavec 27 a usnesení č. j. 6 Ads 133/2012 - 57, odstavec 5).

[20] Zároveň druhý senát zdůraznil, že odchýlný procesní postup před uzavřením veřejnoprávní smlouvy neplatí ani ze zákona o poskytování dotací, ani z § 17 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla). Z § 3 odst. 3 zákona o poskytování dotací dovodil, že „*použitího legislativního vyjádření „informuje“ zřetelně vyplývá, že zákon v případě neuzavření smlouvy o poskytnutí dotace*

pokračování

předpokládá pouze neformální sdělení, že k uzavření smlouvy nedojde a z jakého důvodu“ (odstavec 28). Obranu proti vybočení ze zákonných pravidel pro uzavírání smlouvy o poskytnutí (zvýšení) dotace spojil s řízením o ochraně před nezákonným zásahem, zároveň ji považoval za neefektivnější (viz odstavec 29 až 31).

[21] Závěrů druhého senátu se následně přidržel i pátý senát v rozsudku ze dne 9. 4. 2020, č. j. 5 Ads 364/2019 - 29, přičemž důsledky spojené s tímto řešením dále rozvedl (viz zejména odstavec 22 až 25).

[22] Proti této judikатурní linii stojí rozsudek desátého senátu ve věci *Škola KIDS Company Praha*, a to i přesto, že se povahou odmítnutí žádosti o poskytnutí dotace (a způsobem soudní ochrany proti němu) výslovně nezabýval a v judikatuře NSS je osamocený. V této souvislosti předkládající senát podotýká, že rozsudek desátého senátu byl vydán nedlouho (6 týdnů) po klíčovém rozsudku druhého senátu, a to ještě předtím, než k němu byl zpracován evidenční list judikatury a než byl projednán (a schválen) sbírkovým plénem NSS.

[23] Ve věci desátého senátu šlo o projednání žádostí o poskytnutí dotací, přičemž věcně spornou byla ve správním i soudním řízení otázka splnění zákonné podmínky podle § 3 odst. 2 věty druhé zákona o poskytování dotací. Prvostupňový správní orgán vydal správní rozhodnutí, jimiž žádosti zamítl. Žadatelka podala odvolání. Odvolací správní orgán obě řízení spojil, odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a napadená rozhodnutí potvrdil. Žadatelka podala žalobu proti rozhodnutí. Městský soud ji věcně projednal a zamítl. Desátý senát kasační stížnost žadatelky věcně projednal a zamítl ji.

[24] Desátý senát napadený rozsudek z úřední povinnosti nezrušil a odvolací správní rozhodnutí neprohlásil za nicotné. Otázkou povahy odmítnutí žádosti (a způsobem následné soudní ochrany) se sice nezabýval, opomenout ji však nemohl. K případné nicotnosti správního rozhodnutí byl totiž povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Nadto při posouzení povahy lhůty k obdržení žádosti o poskytnutí dotace (§ 3 odst. 2 věta první zákona o poskytování dotací) desátý senát uvedl: *„Lhůty stanovené zvláštním zákonem pro podání žádosti či jiného návrhu, kterým se zahajuje správní řízení, mají povahu lhůt hmotněprávních ... Příkladem takovéto hmotněprávní lhůty je též § 3 odst. 2 věta první zákona č. 306/1999 Sb. ... Teprve podáním žádosti dle § 3 odst. 2 věty první se započne řízení, které může eventuálně vyústit v uzavření nové veřejnoprávní smlouvy.“* (viz odstavec 11 a 12, důraz odebrán). Podle desátého senátu se tedy žádostí o poskytnutí dotace zahajuje (správní) řízení, z čehož nepřímou plyne právní názor odlišný od toho, který vyjádřil druhý senát v rozsudku ve věci *Škola U Potůčku*. Nic na tom nemění, že podstatou věci posuzované desátým senátem byla otázka povahy lhůty podle § 3 odst. 2 věty druhé (nikoli věty první) zákona o poskytování dotací.

[25] V případech rozhodovaných druhým a desátým senátem byla žadatelkám odmítnuta žádost o dotaci, jelikož nesplnily podmínky podle zákona o poskytování dotací. Dílčí odlišnosti (viz odstavec [19] a [24]) nemohou nic změnit na tom, že se v obou případech bylo nezbytné zabývat otázkou povahy odmítnutí žádosti při neuzavření smlouvy podle zákona o poskytování dotací (tedy v témže zákonném režimu) a způsobem následné soudní ochrany. Senáty NSS však dospěly k odlišným závěrům. Jelikož se situace v předkládané věci od těchto případů ničím podstatným neodlišuje (viz odstavec [2]), dopadá rozpor i na ni.

[26] Předkládající senát konstatuje, že řešení připuštěné desátým senátem část správní praxe následuje. V nyní projednávané věci se jej dovolávají oba účastníci a stěžovatel potvrdil,

že se tímto směrem ubírá správní praxe (viz odstavce [11] a [14]). Na jeho podporu se vyslovil i veřejný ochránce práv (viz především zpráva o šetření, str. 7 až 9).

[27] K postoupení věci rozšířenému senátu vedla devátý senát též aktuální nejednotná praxe krajských soudů.

[28] Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích postupoval v souladu s právním názorem druhého senátu v rozsudku ve věci *Škola U Potůčku* (viz rozsudek ze dne 19. 12. 2019, č. j. 52 A 49/2019 - 69, a s ním související rozsudek ze dne 5. 2. 2020, č. j. 52 A 61/2019 - 101). Neopomenul sice, že existuje i názor opačný (příčemž odkázal na rozsudek ve věci *Škola KIDS Company Praha* a vlastní rozsudek napadený v nyní předkládané věci), tehdy se však „soudy výslovně nezabývaly otázkou právní povahy takového aktu žalovaného, tedy ani tím, zda takové rozhodnutí není nicotné (přestože případnou nicotnost měly pochopitelně vyslovit z úřední povinnosti, tedy i bez návrhu)“ [viz rozsudek č. j. 52 A 49/2019 - 69, odstavec 13]. Odmítnutí žádosti o poskytnutí a zvýšení dotace proto věcně posoudil v řízení o ochraně před nezákonným zásahem (viz rozsudek č. j. 52 A 61/2019 - 101). Proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost, řízení před NSS je vedeno pod sp. zn. 7 Afs 83/2020.

[29] Oproti tomu Městský soud v Praze se mlčky přiklonil k postupu souladnému s řešením desátého senátu v rozsudku ve věci *Škola KIDS Company Praha* (viz rozsudek ze dne 9. 4. 2020, č. j. 3 A 130/2016 - 33). Stejně postupoval i Krajský soud v Hradci Králové (viz rozsudek ze dne 19. 11. 2019, č. j. 31 Af 32/2019 - 84). Řešení přijaté druhým senátem v rozsudku ve věci *Škola U Potůčku* považoval za neúčelné: „Jestliže krajské úřady postupují tím způsobem, že o žádostech o poskytnutí (zvýšení) předmětné dotace vedou správní řízení (a v praxi se tak nyní běžně děje), pak krajský soud nevidí žádný rozumný důvod jim v tom bránit“ (odstavec 27). Zároveň upozornil, že zákon o poskytování dotací „nevylučuje, aby krajský úřad vedl o žádosti o poskytnutí (zvýšení) dotace podané podle předmětného zákona správní řízení a o případném neúspěchu podané žádosti informoval žadatele formou správního rozhodnutí. Naopak taková forma informování žadatele je pro něj příznivější, neboť mu poskytuje vyšší procesní standard ochrany jeho práv než v případě, kdy se o neuzavření smlouvy dozví pouhým sdělením.“ (odstavec 27). S odkazem na rozsudek ve věci *Škola KIDS Company Praha* připomněl, že takové řešení připouští i judikatura NSS (odstavec 28). Proti tomuto rozsudku byla podána kasační stížnost, řízení před NSS je vedeno pod sp. zn. 5 Afs 1/2020.

IV. Předložení věci rozšířenému senátu

[30] Podle devátého senátu panuje mezi právními názory vyjádřenými druhým senátem v rozsudku ve věci *Škola U Potůčku* (navazujícím na usnesení č. j. 6 Ads 133/2012 - 57 a rozsudek č. j. 1 As 292/2016 - 28 a následovaného rozsudkem č. j. 5 Ads 364/2019 - 29) a desátým senátem v rozsudku ve věci *Škola KIDS Company Praha* rozpor, který dopadá i na nyní rozhodovanou věc. V důsledku nejednotné judikatury přetrvávají rozpory i v rozhodování krajských soudů, jejichž řešení se NSS nevyhne (řízení vedená pod sp. zn. 5 Afs 1/2020 a sp. zn. 7 Afs 83/2020). Devátý senát proto rozhodl v souladu s § 17 odst. 1 s. ř. s. o postoupení věci rozšířenému senátu. Otázka, kterou předkládá k rozhodnutí, zní:

Představuje informace o důvodech neuzavření smlouvy o poskytnutí (zvýšení) dotace podle § 3 odst. 3 zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví podle § 65 a násl. s. ř. s., nebo jde o zásah přezkoumatelný ve správním soudnictví podle § 82 s. ř. s.?

[31] Devátý senát zároveň žádá o přednostní projednání předložené věci, neboť řízení o kasační stížnosti bylo u čtvrtého senátu zahájeno dne 2. 3. 2018 a stěžovateli bylo k jeho žádosti

pokračování

sděleno, že konečné rozhodnutí může očekávat od druhé poloviny roku 2019 (viz č. 1. 35 kasačního spisu); devátému senátu byla věc přidělena na základě 3. změny rozvrhu práce NSS (na rok 2020) dne 1. 7. 2020.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Rozšířený senát bude ve věci rozhodovat ve složení: Josef Baxa, Filip Dienstbier, Zdeněk Kühn, Petr Mikeš, Barbara Pořízková, Aleš Roztočil, Karel Šimka. Účastníci mohou namítnout podjatost těchto soudců (§ 8 odst. 1 s. ř. s.) do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení. V téže lhůtě mohou podat svá vyjádření k obsahu předkládajícího usnesení.

V Brně dne 19. srpna 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu